

кѣто челоуѣкъ, и кога самъ себе-се сво-
 еволно не презира: но когато мысли че
 е Богъ знае какво нѣщо, а не каквотое
 самъ посеби, когато мысли за другите
 че сѣ кѣто мравки предъ очите му, и
 ще да ся пукни отъ гордость, тогава си
 изгубова честьтъ и важностьтъ отъ че-
 ловѣцъте, и дава причина, да го прези-
 рать. Затова мой любезный, сѣкогашъ
 имай на умать си, че челоуѣцъте, кои-
 то ти е Божіята судба подчинила сѣ тѣ-
 кива, какъавто си и ты, на ся обхождай
 съ тѣхъ благосклонно и снисходително. Си-
 ромахъ, който ся честно влада мѣнаръ да
 е съ зѣкаръины дрехи, треба да му воз-
 давашъ оная иста честъ, която возда-
 вашъ и на онія, които сѣ съ златны дрехи
 облечены: защо нищо не е предъ Бо-
 га толкова неправедно, колкото, когато-
 ся явно презира сиромасхатъ, защото е
 сиромасхъ. На смиренныатъ и добронра-
 вныатъ челоуѣкъ сѣкой воздава честъ, а
 горделивыатъ сѣкой презира. Обаче ты
 бѣди подобенъ на ружьтъ (триндафиль)
 която съ сладкѣтъ си миризмѣ привлачи
 сѣкогого, за да ѣ помириши, — а не на
 горделивыатъ божуръ, който ся превоз-
 носи съ прелестнѣтъ си боя, ала го сѣ-